

TARTALOMJEGYZÉK

- 2 JUHÁSZ ROKKO: LIJIANG, AZ ÖRÖK TAVASZ VÁROSA
- 3 FIBI SÁNDOR: ILYENKOR, KARÁCSONY TÁJÁN...
- 4 BÍRÓCZI RÉKA: KEREK 40 ESZTENDEJE A KARNAGYI PÁLYÁN. BESZÉLGETÉS JÓZSA MÓNIKA TANÁRNŐVEL, KARNAGGYAL
- 7 CSEHI ÁGOTA: KODÁLY ZOLTÁN ÉLETÉNEK ÉS ALKOTÓMUNKÁSSÁGÁNAK SZLOVÁKIAI VONATKOZÁSAI
- 10 ITT ZÉS MIHÁLY: MÁTYUSFÖLD ÉS ZOBORVIDÉK HANGJA KODÁLY MŰVEIBEN
- 12 CSEHI ÁGOTA: KODÁLY ZOLTÁN MŰVEI A SZLOVÁKIAI HANGVERSENYPÓDIUMOKON – ÉS ZENEI ÜZENETÜK
- 14 JÓZSA MÓNICA: KÖZÖNSÉGNEVELÉS – KÖZÖSSÉGFORMÁLÁS – NEMZETÉPÍTÉS. GONDOLATOK KODÁLY ZOLTÁN RÓL SZÜLETÉSÉNEK 135., HALÁLÁNAK 50. ÉVFORDULÓJA KAPCSÁN
- 17 STIRBER LAJOS: AZ ISKOLAI KARÉNEK „FÖLÖTTÉBB SZÜKSÉGES VOLTÁRÓL”
- 19 ALBERT SÁNDOR: A KATEDRA TÖBB MINT EGY FOLYÓIRATI
- 20 SZÁSZI ZOLTÁN: A TANÁR ÚR EMLÉKEZETE. TURCZEL LAJOS CENTENÁRIUMÁRA
- 21 KANTÁR BALÁZS: A TOLDI ILLUSZTRÁLT VÁLTOZATAINAK ELEMZÉSE
- 24 ANGYAL LÁSZLÓ: TOMPA MIHÁLY KULTUSZA A RIMASZOMBATI TOMPA MIHÁLY ALAPISKOLÁBAN
- 26 KALOCSÁNYI MÓNICA: NEMES NAGY ÁGNES BORS NÉNI KÖNYVE CÍMŰ MŰVE-NEK BÁB- ÉS DRAMATIKUS JÁTÉKOKKAL VALÓ IRODALOMPEDAGÓGIAI FELDOLGOZÁSA
- 28 CSICSAY ALAJOS: A SÜN ÉS ROKONAI
- 30 BETÁK NORBERT – SOÓKY ZOLTÁN: FEJLESZTÉSEK A TERMÉSZETTUDOMÁNYOK OKTATÁSÁBAN
- 31 PETERNAI ZSUZSANNA: AZ ERASMUS+ PROGRAM BEMUTATÁSA
- 33 STIRBER LAJOS: A KOMÁROMI MŰVÉSZETI ALAPISKOLA HANGVERSENYE A ZENE VILÁGNAPJA ALKALMÁBÓL A KLAPKA TÉREN
- 34 TEHETSÉGEK
- 35 ISKOLAHÍREK
- 37 HÁZUNK TÁJA

FIBI SÁNDOR

ILYENKOR, KARÁCSONY TÁJÁN...

Ezer és száz gondolat kavargó bennem, amikor arra vállalkozom, hogy elmondjam mindazt, ami az év legszebb ünnepével kapcsolatban bennem él. Nem könnyű ez a feladat, hiszen a világ sok-sok országában ez a legszebb ünnep, amikor néhány napra szinte megáll az élet, amikor, remélhetőleg, szünetelnek a gonosz indulatok, és beteljesülni látszik az emberek szeretet, béke és nyugalom iránti vágya. Igen, ilyenkor szinte teljes a látogatvilág győzelme, és e győzelemben ott vár a holnap a maga kemény realitásaival, gondjaival, félelmeivel, lélekrombolásával.

Pedig olyan csodálatosan szépek az emlékek... Azok a karácsonyok, amelyekre gyermekkorunkban egészen sajátos lelkiállapotban készültünk. Az ünnepet megelőző advent idején 6-7 tagú gyermekcsapatunkkal – a kis színjátszókkal – szülőfalunkban szinte minden családot meglátogattunk, és előadtuk a Jézus születéséről hírt adó betlehemes játékot (melynek szövegkönyvét édesanyám írta és tanította be a kis szereplőknek). Szüksős anyagiak között élve akkor nem is gondoltunk arra, hogy a karácsonyfát csillogó-villogó díszekkel, méregdrágán vásárolható szaloncukorral, csokoládécsodákkal díszítsük és minden gyermeki vágyat kielégítő ajándékokkal rakjuk körül... Ma is emlékszem, milyen áhitattal segítettem édesanyámnak az otthon főzött szaloncukor elkészítésében és csomagolásában, mennyire örültem annak, hogy a diót, almát sikerült ügyesen karácsonyfadíszé varázsolnom. Legszívesebben még ma is rejtélyesnek tartanám, hogy hová is tűnhetett édesanyám a szentestét megelőző délutánon, és hogyan lehetett az, hogy ő már a karácsonyfa mellett állt akkor, amikor egyetlen szobánkban a kulcsra zárt ajtó mögött végre megszólalt a várva várt csengő, amely jelezte, hogy az anyagka meghozta a karácsonyfát. Hallottam azt is, hogy fordul a kulcs a zárban, és ott volt előttem az ünneplőbe öltöztetett fenyő, a valósággá vált csoda... Átvehettem a szerény ajándékokat is. Igazán szép élmény volt, amikor az ünnepi gyertyák fénye csodálatossá varázsolta nemcsak a karácsonyfát, hanem édesanyám boldog mosolyát is. Milyen feledhetetlenek voltak a karácsonyi éjféli misék a szeretetet, lelki békét, örömet, reményt és boldogságot kifejező karácsonyi énekekkel... Igen, örökké bennem,

bennünk élő emlékek, hiszen a gyermekkori emlékek örökké élnek. Meggyőződésem, hogy hasonló gyermekkori élményeire gondolhatott Ady Endre is a *Karácsony* című versében, amikor arról ír, hogy jó volna gyermekszívvel kibékülni a világgal, hiszen ha a karácsonyi rege valóra válna, igazi boldogság szállna a világra. Ady az emberiség legszebb ünnepével kapcsolatban 14 gyönyörű versben mond ki igaz gondolatokat, ám Babitshoz hasonlóan ezekben a versekben is ott van az ember mindennapi világát, jövőjét féltő gondolat és a kérés, a remény, a vágy olyan élet után, amelyre az egymás szeretete, tisztelete, a béke és a tiszta érzés a jellemző. Babits Mihály *Karácsonyi énekében* hozzá méltó módon ezt kéri a karácsonytól: „Szeress hát minket is, koldusokat! / Lelkünkben gyűjts pici gyertyát, sokat. / Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk / törekeny játékunkat, a reményt.” Parti Nagy Lajos már fogyatkozó reménnyel, napjaink valós életstílusát értőn így fogalmaz: „Karácsonykor viszonylag könnyű szeretni, de mi van azzal a sok hétfő reggelivel?”

És mi van azzal az ezerszer elítelt hozzáállással, mely szerint a karácsony nem más, mint kivagyiságunk megmutatása, amikor tízezrek hitelek is felvesznek azért, hogy megmutassák, ők is képesek a legdrágább ajándékok megvásárlására... A napjaink valóságát, embertársai mentalitását igazán ismerő Csernus Imre gondolataiban a kemény bíráló mellett a lehetséges kiutat is megmutatja: „A társadalom számára a karácsony az a három nap az évben, amikor az emberek megpróbálnak úgy tenni, mintha szeretnék egymást. Én viszont úgy gondolom, hogy ha május ötödikén vagy február másodikán, vagy már ma reggel két ember szívből, tisztelettel, szeretettel tud egymáshoz érni, amikor kinyitják szemüket – az azt jelenti, hogy karácsony van, hiszen a karácsony nem csak egy dátum, hanem egy életérzés...” Vagyis napjainkban az lenne a valóban várt csoda beteljesedése, ha a karácsony nem csak egy bizonyos időszak lenne, hanem tartós lelkiállapot. Békességben, jóakarattal, könyörületesen és szabadon élni – ez lenne a karácsony igazi szelleme.

Kívánom kollégáimnak, lapunk minden olvasójának, hogy mindennapjaikat, egész életüket, munkájukat a karácsonynak ez az igazi szelleme kísérje és tegye valóban sikeressé és boldoggá.